

сетнѣ се уморилъ отъ свирене и се отчаялъ. Той грабналъ мръжата и я хвърлилъ въ водата за риба.

Още при първото хвъргане мръжата се напълнила съ риба и той едвамъ я изтеглилъ на сушата. Разтворилъ мръжата и изсипалъ рибата на земята. Всичкитѣ риби — малки и голѣми — почнали да скачатъ и да умиратъ на сухия въздухъ.

Рибарьтъ, като ги гледалъ да скачатъ така весело, извикалъ: „Ахъ, вие непокорни риби! Когато ви свирехъ толкова хубаво, ни една не се мърдаше отъ мѣстото си. А сега безъ свирка сте се разиграли, само да ме ядосвате!“ . . .

Галилей.

Драги Веселине.

Прѣди нѣколко дни четохъ една много интересна книжка за живота на единъ великъ човѣкъ. Въ нея намѣрихъ много поучителни работи, които рѣшихъ да ти съобща. Ти ще видишъ голѣмия трудъ и дено-нощното занемане какви плодове даватъ на човѣка. Какъ найсетнѣ неговото име се носи отъ градъ въ градъ, отъ царство на царство и остава вѣчно да живѣе въ сърдцата на хората. Ще четешъ сжщо какви борби и нещастия е прѣживѣлъ великиятъ човѣкъ и то отъ кого? — отъ неговитѣ близки — отъ хората.